Nedelja, 26. julij 2020

Pohod k izviru Hublja

Članicama Nevi in Miljani Furlan se pohodniki zahvaljujemo za lepo preživeto druženje in pohod v nedeljo, 26.julija. Bili sta vodički pohoda iz Ajdovščine do izvira Hublja in tudi odlični gostiteljici.

Pohod smo začeli na parkirišču ob športnem parku Pale v Ajdovščini. Tu nas je pričakala Neva in nas vljudno postregla z jutranjo kavo in pecivom.

Prijetno okrepčani smo se odpravili po široki makadamski stezi do zaselka Čohi, nato pa skozi del vasi Lokavec, ki je s svojimi šestnajstimi zaselki po pobočju Čavna in Gore, za Ajdovščino drugi največji kraj v občini. Potoka Lokavšček in Jevšček sta nekoč poganjala več mlinov, žag, kovačij in fužine.

Ves čas pohoda se nam je na desni strani odpiral lep pogled na velik del Vipavske doline.

Prispeli smo do izvira Hublja in si tu v hladu in senci privoščili počitek, osvežitev s pitno vodo iz bližnjega vodnjaka in užitek ob pogledu na svojstven in zanimiv izvir.

Hubelj izvira iz treh kraških izvirov ob vznožju vzpetine Navrše. Ob obilnem deževju prihrumi kot hudournik na plano pod strmim pobočjem Trnovskega gozda. Takrat je še posebej zanimiv, saj pada voda v mogočnih slapovih iz nadmorske višine 240 metrov. Pogled na razpenjeno vodo, ki pada do mostu 40 metrov nižje, je čudovit. Vode iz podzemlja privrejo skozi tri jame: Pajkova mreža, Velika hubeljska kuhinja in Vzhodna hubeljska jama. Izvir je eden glavnih v Vipavski dolini in spada zaradi svoje neoporečnosti in čistosti med najboljše pitne vode.

Že v 16. in 17. stoletju so bile ob zgornjem toku Hublja kovačije in fužine. Ob Hublju se je razvijalo pravo industrijsko središče, ki je zametek današnje ajdovske industrije.

Po postanku smo se od izvira Hublja vračali po lepo urejeni naravoslovni učni poti. Pohodniku nudi spoznavanje tipičnih kamnin, drevesnih vrst, živali in vodnega ekosistema ter drugih posebnosti narave.

Ustavili smo se na Školu, ki se kot velika miza dviga nad Ajdovščino. Tu kraljujeta zimska burja in poletna pripeka, zato uspevajo le najodpornejše rastlinske vrste. Razgledali smo se čudoviti, vinorodni dolini z Ajdovščino v ospredju. S tem ozadjem so nastali tudi naši spominski posnetki.

S Škola smo se po Kraškem travniku in prijetnih stezah vrnili k našemu izhodišču, kjer sta nas Neva in Miljana spet obilno in skrbno postregli. Hvala!

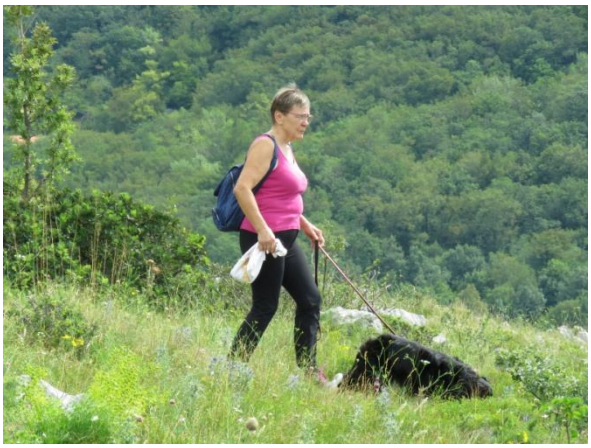

Ob zaključku pohoda in vračanju v Novo Gorico pa smo s spoštovanjem sprejeli predlog naše Mirjam in se ustavili še na pokopališču v Stari Gori ter se poklonili našemu dolgoletnemu članu Jovotu Radojeviću. Jovo je preminil 10. junija in je bil pokopan v ožjem družinskem krogu. Člani smo v sebi čutili željo in dolžnost, da obiščemo njegov grob.

Prinesli smo mu šopek travniških cvetic, ki smo jih nabrali na pohodu in mu tiho, a iz srca zapeli njegovo najljubšo pesem » V dolini tihi«.

Fotografije: Roman Žižmond in Bruno Scozzai
Zapisala: Sonja Scozzai
Oblikovanje: Roman Žižmond